

Overweging zondag 24 juni 2012

Het werd helemaal stil.

Het thema van deze dienst op het einde van het 47^e seizoen.

De vakantietijd staat voor de deur. De zomer is net begonnen.

Het verhaal van zojuist gaat over de boot, de storm, gebrek aan vertrouwen, weer vinden van God in de rust.

Vakantietijd is een moment van vinden van wat rust.

Na een heel seizoen van activiteiten is het ook voor ons als Jongerenkerkgemeenschap goed even stil te vallen. We vallen wel niet helemaal stil maar toch zijn de komende weken wat rustiger.

Het afgelopen seizoen was een bijzonder seizoen. Bijzonder omdat we halverwege geheel onverwachts afscheid hebben moeten nemen van Leo Brueren.

Dat waren inderdaad even stormachtige weken en de storm van zijn verlies is nog steeds niet helemaal geluwd, hoe kan het ook anders. Zijn gemis is nog steeds voelbaar.

Maar ook door alle andere activiteiten van vieringen tot concerten, 1^e communie, Ouverture, de feest- en hoogdagen hebben van een ieder weer veel gevraagd.

Het is dan goed even stil te vallen. Na te denken over waar we mee bezig zijn geweest. Te kijken waar wij, net als de apostelen in zo'n seizoen God misschien wel gemist hebben in onze activiteiten, in onze onderlinge relaties, in onze houding t.o.v. elkaar of de buitenwacht. De apostelen in de boot misten God want ze waren bang. Hoe bang zijn wij geweest in die stormachtige januarimaand 2012? Want natuurlijk kwam destijds de vraag op: en hoe verder? Redt het schip dat Jongerenkerk het wel zonder Leo die toch 47 jaar schipper was van dit schip?

Vandaag, 24 juni 2012, kunnen we terug kijken. En we staan er nog steeds en we bestaan nog steeds. En dat komt omdat wij ons niet lam hebben laten slaan maar met elkaar het vertrouwen hebben gedeeld God is er ook al stormt he, ook al twijfelen we soms. Nee, waren de

apostelen bang dat ze zouden vergaan, wij hebben samen de schouders eronder gezet en moed getoond en zijn doorgegaan. Leo heeft het ook niet anders gewild.

En toch is het goed nu even stil te vallen. Even ons weer op te laden en nieuwe energie op te doen en op weg te gaan naar een nieuwe seizoen dat begint op 19 augustus op dat we de getoonde moed, de getoonde spirit en getoonde geestdrift levend houden.

Dank daarom aan iedereen voor dit afgelopen seizoen. Ieders betrokkenheid en spontane hulp op die momenten dat dit nodig was bij alles wat we gedaan hebben in het afgelopen seizoen.

Zijn er fouten gemaakt, hebben mensen zich tekort gedaan gevoeld of gekrenkt, zijn mensen er die de snelheid waarmee soms geopereerd niet konden bijhouden of ... kortom voor alles waar mensen zich op een of andere manier niet gekend, erkend of voorbijgelopen zijn oprechte excuses. Het was en is zeker niet de bedoeling. En misschien waren dat wel momenten waarop God in het handelen niet aanwezig was.

Daarom toch nog maar eens gezegd, is het goed stil te vallen voor een paar weken. Te reflecteren, na te denken, over alles wat we doen en in de stilte weer opnieuw God te vinden en ons, om met betrekking ook op mijzelf, God weer opnieuw binnen te laten op dat in het 48^e seizoen deze momenten hopelijk niet zullen plaatsvinden.

Ik hoop dat iedereen een weldadige vakantietijd mag hebben. Voor wie weg gaat: kom veilig en gezond terug. Voor wie blijft: wees welkom hier iedere zondag weer om samen te vieren dat we alleen samen er het beste van kunnen maken. De storm gaat even liggen maar de Gods goede en inspirerende Geest blijft waaien, ook in de vakantietijd. Dat het zo mag zijn want handen en voeten geven aan het Goede Nieuws kent geen vakantie.